

Sygn. akt IV KO 3/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie z zażalenia **M. B.**
na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w D.
z dnia 28 sierpnia 2019r., sygn. akt PR Ds. (...),
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 22 stycznia 2020r.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w K.
z dnia 19 grudnia 2019r., sygn. akt IV Kp (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął postulat Sądu Rejonowego w K. przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy z zażalenia M. B. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w D. . Przedmiotowym postanowieniem, ze względu na brak ustawowych znamion czynu zabronionego, umorzono śledztwo w sprawie PR Ds. (...) o niedopełnienie obowiązków oraz przekroczenie uprawnień przez ustalonego prokuratora, mające przejawiać się w wydaniu w szeregu wskazanych sprawach postanowień o odmowie wszczęcia śledztwa i działaniu przez to na szkodę interesu prywatnego M. B..

W uzasadnieniu wystąpienia Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania zażalenia wskazał, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, gdyż brak jest warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania środka odwoławczego, albowiem chodzi o sytuację, w której Sąd Rejonowy miałby rozpoznawać zażalenie na postanowienie wydane przez jednostkę Prokuratury, której właściwość miejscowa pokrywa się z właściwością miejscową tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje;

Inicjatywa Sądu Rejonowego w K. nie zasługiwała na uwzględnienie.

W postulacie przedstawionym przez Sąd właściwy terytorialnie nie wykazano w sposób wystarczający, że zachodziły konkretne i rzeczywiste przesłanki do zastosowania wyjątku z art. 37 k.p.k. Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem przedstawionym przez Sąd Rejonowy, że w przypadku, gdy strona postępowania niezadowolona z finałowego zakończenia śledztwa wniosła zażalenie na postanowienie prokuratora odmawiające wszczęcia postępowania karnego, uzasadnione było skorzystanie z właściwości delegacyjnej. Punkt widzenia Sądu właściwego wymagał zdecydowanej krytyki. Trzeba dostrzec, że procedowanie Sądu w sprawie zażalenia M. B. nie będzie się wiązało z merytorycznym rozstrzygnięciem w przedmiocie jego zarzutów w stosunku do konkretnej osoby. Oznacza to, że złożone zażalenie będzie prowadziło do kontroli prawidłowości orzeczenia niesądowego organu procesowego prowadzącego postępowanie przygotowawcze jedynie w sferze przedmiotowej, tzn. czy w ogóle opisane w zawiadomieniu zachowania można zakwalifikować jako przestępstwa, a nie na płaszczyźnie podmiotowej, czyli rozstrzygania o odpowiedzialności karnej wskazanych w zawiadomieniu osób. Należało zauważyć, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa dotyczyło prowadzenia postępowań przygotowawczych prokuratora, przeciwko któremu nie toczy się ani postępowanie o uchylenie immunitetu, ani postępowanie dyscyplinarne. Z tego względu obawa Sądu, iż rozpoznanie zażalenia zgodnie z właściwością miejscową godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, była zbyt daleko idąca.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

